

РЕШЕНИЕ

№ 3541

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3384** по описа за **2022** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от заедно от изпълнителните директори С. С. П. и К. Д. К., чрез адв. М. Г., срещу решение № 708 от 28.02.2022 г., постановено по НАХД № 16821/2021 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), НО, 121 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-833 от 04.11.2021 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН, вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ), вр. чл. 648, ал. 1 КЗ, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер 1 000 лв. за нарушение на чл. 563, ал. 3, вр. ал. 2, вр. чл. 520, ал. 1 КЗ.

В касационната жалба се обосновават доводи за неправилност на съдебното решение, поради наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) – нарушение на закона и допуснато съществено нарушение на процесуални правила. Касаторът оспорва вмененото му нарушение. Възразява, че определената имуществена санкция не съответства на

целите по чл. 12 ЗАНН. Алтернативно иска квалифициране на нарушението по чл. 28 ЗАНН /маловажен случай/. Претендира отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се отмени изцяло наказателното постановление, респ. да се измени размера на наложената имуществена санкция.

Ответникът - зам. председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез процесуален представител юрк. В., в съдебно заседание и с представени писмени бележки оспорва основателността на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на процесното НП, СРС е приел за установено следното: с Решение № 1325-ГФ от 23.12.2019 г. на КФН е определен размерът на вноската по чл. 563, ал. 2, т. 3 КЗ за всички застрахователи по чл. 519, ал. 1 КЗ за 2020 г. - 2,50 лв. за година за всяко моторно превозно средство, във връзка с което е сключена по т. 10.1, раздел II, буква "А" от приложение № 1 на КЗ.

С писмо вх. № 23-1-45/17.09.2021 г. Управителният съвет на Гаранционния фонд е уведомил КФН относно неизплатен от страна на ЗД [фирма] към 13.09.2021 г. остатък от годишна вноска за 2020 г. и лихви за забава за периода от 09.09.2021 г. до 12.09.2021 г., за сключени застрахователни полици по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и "Злополука" на пътниците към Обезпечителния фонд в общ размер на 1 111 918, 06 лв., както следва: 1 110 683, 97 лв. - остатък от годишна вноска за 2020 г., дължима в срок до 31.05.2021 г.; 1 234, 09 лв. лихва за забава за периода от 09.09.2021 г. до 12.09.2021 г.

След постъпили плащания от страна на застрахователя са били извършени преизчисления и към 16.09.2021 г. задължението на [фирма] е в размер на 913 097, 63 лв.

С писмо с вх. № 23-1-45/08.10.2021 г. застрахователят е представил платежни нареждания, както следва: с платежно нареждане от 07.09.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 300 000 лв., като за основание на превода е посочено "вноска за Обезпечителен фонд 2020 г."; с платежно нареждане от 08.09.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 200 000 лв., като за основание на превода е посочено "вноска за Обезпечителен фонд 2020 г."; с платежно нареждане от 14.09.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 100 000 лв., като за основание на превода е посочено "вноска за Обезпечителен фонд 2020 г."; с платежно нареждане от 16.09.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 100 000 лв., като за основание на превода е посочено "вноска за Обезпечителен фонд 2020 г."; с платежно нареждане от 20.09.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 100 000 лв., като за основание на превода е посочено "вноска за Обезпечителен фонд 2020 г."; с платежно нареждане от 04.10.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 100 000 лв., като за основание на превода е посочено "вноска за Обезпечителен фонд 2020 г." с платежно нареждане от 05.10.2021 г. жалбоподателят изплаща на Гаранционен фонд сумата от 200 000 лв., като за основание на превода е

посочено "Вноска за Обезпечителен фонд 2020 г."; с платежно нареждане от 06.10.2021 г. жалбоподателят изплаща сумата от 200 000 лв., като за основание на превода е посочено "вноска за Обезпечителен фонд 2020 г."; с платежно нареждане от 07.10.2021 г. е изплатена сумата от 314 303, 61 лв., като за основание на превода е посочено "вноска за Обезпечителен фонд 2020 г."

Контролните органи на КФН са приели, че дружеството е извършило нарушение по смисъла на чл. 563, ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 520, ал. 1 КЗ, вследствие на което длъжностно лице - "старши експерт" в отдел "Правоприлагане", дирекция "Застрахователен надзор", управление "Застрахователен надзор", съставил и връчил АУАН № Р-06-889/26.10.2021 г.

Наказващият орган възприел изцяло установената от контролните органи фактическа обстановка и издал атакуваното наказателно постановление, считайки, че по силата на чл. 563, ал. 3 вр. ал. 2 и чл. 520, ал. 1 КЗ, както и Решение № 1325-ГФ от 23.12.2019 г. на КФН, за ЗД [фирма] е възникнало задължение в срок до 31.05.2021 г. да изплати дължимата към Обезпечителния фонд на Гаранционния фонд годишна вноска за 2020 г., а платежните нареждания на застрахователя от 07.09.2021 г., 08.09.2021 г., 14.09.2021 г., 16.09.2021 г., 20.09.2021 г., 04.05.2021 г., 05.10.2021 г., 06.10.2021 г. и от 07.10.2021 г. са направени извън законоустановения срок. Приел е за нарушени разпоредбите на чл. 563, ал. 3 вр. ал. 2 и чл. 520, ал. 1 КЗ, като нарушението е извършено на 01.06.2021 г.

При така установеното от фактическа страна СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счел е, че събраните писмени и гласни доказателства установяват по несъмнен начин извършеното нарушение и при правилното му квалифициране, законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на застрахователя. Счел е, че не са налице основания за квалифицирането на случая като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като забавеното изплащане на дължимата годишна вноска към Обезпечителния фонд на Гаранционния фонд възпрепятства създаването на условия за стабилен, прозрачен и ефективен застрахователен пазар. Констатирайки, че наложената имуществена санкция е в минималния размер от 1 000 лв., е извел решаващ извод за законосъобразност на НП. Решението е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 563, ал. 1 КЗ средствата на Обезпечителния фонд по чл. 521, ал. 1, т. 2 се набират от: 1. годишни вноски на застрахователите, определени по реда на този кодекс; 2. доходи от инвестиране на средствата на Обезпечителния фонд; 3. получените от Обезпечителния фонд суми от имуществото на застрахователя в несъстоятелност в случаите на суброгация на Гаранционния фонд; 4. приходи от вземания по регресни иски; и 5. други източници, незабранени със закон. Нормата на чл. 521, ал. 1 КЗ посочва, че Гаранционният фонд създава и управлява като обособени сметки: 1. Фонд за гарантиране на вземанията на увредените лица от незастраховани и неидентифицирани моторни превозни средства, наричан по-нататък "Фонд за незастраховани МПС"; 2. Фонд за гарантиране на вземанията при несъстоятелност на застраховател, наричан "Обезпечителен фонд". В чл. 563, ал. 2 КЗ регламентира задължение за всеки застраховател по чл. 520, ал. 1 да прави годишна вноска в предвидени в същата норма минимални размери, чиито окончателен размер се определя от КФН. За 2020 г. размерът на вноската по чл. 563, ал. 2, т. 3 КЗ за всички застрахователи по чл. 519, ал. 1 КЗ е определен с Решение № 1325-ГФ - 2,50

лв. за година за всяко моторно превозно средство, във връзка с което е сключена по т. 10.1, раздел II, буква "А" от приложение № 1 на КЗ.

Безспорно е установено по делото, че касаторът не е изпълнил законното си задължение по чл. 563, ал. 3, вр. с ал. 2, във вр. с чл. 520, ал. 1 КЗ, което в конкретния случай е следвало да бъде изпълнено до 31.05.2021 г. Обратен извод не следва и от представените от ЗД [фирма] доказателства за извършени плащания през м. 09 и м. 10.2021 г., които са установяват са направени извън срока по чл. 563, ал. 3 КЗ. Нарушението е на формално извършване, като не се изисква наличие на вина.

Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН, като АУАН е съставен в тримесечен срок от установяване на нарушението и нарушителя.

Размерът на санкцията е правилно определен от наказващия орган, съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 и 3 ЗАНН, като същата е индивидуализирана към предвидения в закона минимален размер. Характерът на нарушението, неговата висока обществена опасност изключва възможността за квалифицирането на случая като маловажен и възражението на касатора е неоснователно.

Оплакванията в касационната жалба, че нарушението не е извършено в условията на повторност, не следва да бъдат обсъждани, тъй като са неотнормирани към конкретния случай- повторност на нарушението не се упоменава в НП. Няма връзка с делото и твърдението, че „към датата на съставяне на АУАН застрахованият е получил определеното му застрахователно обезщетение“.

По изложените съображения и при липсата на касационни основания по чл. 348, ал. 1 НПК, настоящият съдебен състав намира, че проверяваното съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за разноски, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на КФН следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационна инстанция в размер на 80 (осемдесет) лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 708 от 28.02.2022 г., постановено по НАХД № 16821/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 121 състав.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от заедно от изпълнителните директори С. С. П. и К. Д. К., да заплати в полза на Комисията за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

